Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0853/2016 }
B8-0855/2016 }
B8-0862/2016 }
B8-0863/2016 } RC1

4.7.2016

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4

til erstatning af beslutningsforslag fremsat af grupperne:
GUE/NGL (B8-0853/2016)
EPP, S&D, ECR, ALDE (B8-0855/2016)
EFDD (B8-0862/2016)
Verts/ALE (B8-0863/2016)

om Japans beslutning om at genoptage hvalfangsten i sæsonen 2015–2016
(2016/2600(RSP))

Renate Sommer
for EPP-Gruppen
Renata Briano, Doru-Claudian Frunzulică
for S&D-Gruppen
Julie Girling
for ECR-Gruppen
Frédérique Ries
for ALDE-Gruppen
Anja Hazekamp, Stefan Eck, Anne-Marie Mineur, Merja Kyllönen, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Malin Björk, Tania González Peñas, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo, Lola Sánchez Caldentey, Xabier Benito Ziluaga
for GUE/NGL-Gruppen
Linnéa Engström, Benedek Jávor, Bart Staes
for Verts/ALE-Gruppen

Marco Affronte, Piernicola Pedicini, Eleonora Evi, Isabella Adinolfi, Rolandas Paksas
for EFDD-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om Japans beslutning om at genoptage hvalfangsten i sæsonen 2015–2016
(2016/2600(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Internationale Hvalfangstkommissions aftale om en nulgrænse for kommerciel hvalfangst ("moratoriet"), der trådte i kraft i 1986,

– der henviser til Den Internationale Hvalfangstkommissions resolution 2014-5 vedtaget på dens 65. samling i september 2014,

– der henviser til Aichi-biodiversitetsmålene, som er vedtaget inden for rammerne af den internationale konvention om biodiversitet,

– der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet)[1],

– der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om en fællesskabsaktion vedrørende hvalfangst[2],

– der henviser til Den Internationale Domstols (ICJ's) dom af 31. marts 2014 i sagen om hvalfangst i Antarktis (Australien mod Japan: med New Zealand som intervenient),

– der henviser til den diplomatiske henvendelse (demarchen) undertegnet af EU i december 2015 om Japans genoptagelse af hvalfangsten i Det Sydlige Ishav som led i det nye videnskabelige hvalforskningsprogram (NEWREP-A),

– der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

A. der henviser til, at Den Internationale Hvalfangstkommission (IWC) i 1982 indførte et moratorium for al kommerciel hvalfangst – der stadig er gældende – i den hensigt at beskytte bestandene mod udryddelse og give dem mulighed for at komme sig; der henviser til, at den internationale konvention angående regulering af hvalfangst indeholder særbestemmelser, der tillader fangst af et mindre antal dyr til rent videnskabelige formål, kaldet "hvalfangst med særlig tilladelse";

B. der henviser til, at kommerciel hvalfangst til trods for moratoriet fortsat praktiseres af flere lande; der henviser til, at antallet af hvaler dræbt ved hvalfangst med særlig tilladelse til angiveligt videnskabelige formål faktisk er steget efter moratoriets indførelse; der henviser til, at Japan har foretaget denne form for hvalfangst med særlig tilladelse i årtier;

C. der henviser til, at Japan til trods for dette internationale forbud, der trådte i kraft i 1986, har fortsat sine hvalfangsaktiviteter og har dræbt over 20 000 hvaler[3] frem til 2014;

D. der henviser til, at hvalfangst forårsager alvorlige lidelser for det enkelte dyr og udgør en

[1] EFT L 206, 22.7.1992, s. 7.
[2] EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 46.
[3] https://iwc.int/total-catches

trussel mod hvalbestandenes bevaringsstatus samlet set;

E. der henviser til, at alle store hvalarter er opført på listen i bilag I til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES);

F. der henviser til, at Den Internationale Domstol i sin dom af 31. marts 2014 pålagde Japan at indstille dets årlige hvaljagt baseret på dets JARPA II-program, fordi der manglede "videnskabeligt belæg", og fordi de udstedte tilladelser ikke blev brugt til videnskabelig forskning, som Japan hævdede;

G. der henviser til, at videnskabelige tilladelser gør det muligt at sælge hvalkød eller forære det væk, mens de videnskabelige behov kan opfyldes ved hjælp af fuldstændigt uskadelige alternativer; der henviser til, at DNA-indsamling og fjernovervågning giver videnskabsfolk mulighed for at lære om hvaler og indsamle prøver uden at slå dem ihjel;

H. der henviser til, at Japan i oktober 2015 indgav en erklæring til FN, i hvilken landet anerkendte ICJ's jurisdiktion, dog med undtagelse af enhver tvist opstået som følge af, vedrørende eller i forbindelse med forskning i, bevaring, forvaltning eller udnyttelse af levende havressourcer, hvorved det reelt udelukker enhver fremtidig indbringelse for ICJ af søgsmål om Japans program for særlig tilladelse til hvalfangst;

I. der henviser til, at det japanske fiskeriagentur i november 2015 meddelte Den Internationale Hvalfangstkommission, at landet ville genoptage hvalfangsten i henhold til det nye videnskabelige hvalforskningsprogram (NEWREP-A);

J. der henviser til, at Japan i mange år har deltaget i kommerciel handel med hvalkød og hvalprodukter, til trods for at de er opført på listen i bilag I til CITES;

K. der henviser til, at det ekspertpanel af videnskabsfolk fra Den Internationale Hvalfangstkommission, der behandlede og gennemgik NEWREP-A, konkluderede, at forslaget ikke godtgjorde, at det er nødvendigt med dødbringende prøvetagning for at opfylde de anførte mål;

L. der henviser til, at det primære mål må og skal være beskyttelsen af biodiversitet, herunder bevaringen af arter; der henviser til, at EU's habitatdirektiv, der fastlægger Fællesskabets holdning til hvaler (og delfiner), ikke tillader genoptagelse af kommerciel hvalfangst for så vidt angår nogen som helst hvalbestand i EU-farvande;

M. der henviser til, at EU og dets medlemsstater har kritiseret Japan for at genoptage dets aktiviteter og for ikke at tage tilstrækkeligt hensyn til den vejledning, der indgik i ICJ's udtalelse fra 2014; der henviser til, at de i december 2015 gik sammen med New Zealand om en demarche til Japans regering;

N. der henviser til, at Japan er en strategisk partner for EU, og at de bilaterale forbindelser er baseret på fælles værdier, herunder en fast tro på effektiv multilateralisme og en regelbaseret international orden;

1. kræver, at Japan indstiller dets hvalfangstaktiviteter og retter sig efter Den Internationale Hvalfangstkommissions konklusioner;

2. støtter kraftigt opretholdelsen af det globale moratorium for kommerciel hvalfangst og et forbud mod international handel med hvalprodukter; opfordrer indtrængende til, at der sættes en stopper for uberettiget "videnskabelig hvalfangst" og går ind for, at større havområder og farvande udpeges til hvalreservater, hvor alle former for hvalfangst forbydes på ubestemt tid;

3. er stærkt bekymret over, at beslutningen om at genoptage hvalfangsten under det nye NEWPREP-A-program gav mulighed for drab på 333 vågehvaler, herunder 200 drægtige hunner, i Det Sydlige Ishav i sæsonen 2015–1016, og at Japan agter at jage næsten 4 000 hvaler i alt over hele 12-årsperioden;

4. tager skarpt afstand fra, at Japan ved at genoptage hvalfangsten klart tilsidesætter ICJ's dom; mener, at fangsterne således er i strid med Den Internationale Hvalfangstkommissions standarder og med folkeretten og undergraver beskyttelsen af biodiversiteten og de marine økosystemer; understreger, at ægte videnskabelig forskning ikke nødvendiggør storstilede og regelmæssige drab på hvaler;

5. bifalder EU's deltagelse i demarchen for at tilkendegive sine alvorlige bekymringer over for Japan; opfordrer Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Rådet til indtrængende at opfordre Japan til at efterleve dets internationale forpligtelser vedrørende beskyttelse af havpattedyr;

6. beklager, at Japan indtil videre ikke har taget sin beslutning op til revision til trods for den diplomatiske demarche og de udbredte internationale protester; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at gøre deres yderste for at få løst dette spørgsmål gennem politisk dialog og gennem Den Internationale Hvalfangstkommission;

7. opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at opretholde dialogen med Japan gennem bilaterale og multilaterale kanaler om den såkaldte videnskabelige hvalfangst med henblik på at få afskaffet denne praksis;

8. tilslutter sig Hvalfangstkommissionens resolution 2014-5, ifølge hvilken der ikke længere bør udstedes hvalfangsttilladelser uden en forudgående international vurdering, der bl.a. foretages af Hvalfangstkommissionens videnskabelige udvalg; opfordrer indtrængende Hvalfangstkommissionen til at indarbejde ICJ's dom i sin arbejdspraksis og tilpasse sine regler i overensstemmelse hermed; fremhæver behovet for at handle hurtigt for at styrke Den Internationale Hvalfangstkommission i denne henseende og opfordrer medlemsstaterne til at presse på for at opnå de fornødne beslutninger på det næste møde i Hvalfangstkommissionen i oktober;

9. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til, når de udarbejder en opdateret fælles EU-holdning om hvalfangst efter det 66. IWC-møde i oktober 2016, at anlægge en tilgang, der er mindst lige så forsigtig som den nuværende fælles holdning (Rådets afgørelse om fastlæggelse af Den Europæiske Unions holdning for så vidt angår spørgsmål henhørende under dens kompetence på de næste tre møder i Den Internationale Hvalfangstkommission - 2011/0221 (NLE));

10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Japans regering og parlament.